

Torta, burek, Dobra

Nakon napornog dana obilježenog mnoštvom radionica, pomalo izmoreni gosti i volonteri krenuli su put treće festivalske lokacije. Ovoga smo puta obalu naše najčišće, ali i najhladnije rijeke Dobre pretvorili u malo kino na otvorenom. Program "Nekad laureati Revije i Festivala, a danas?" počinjao je tek u 21:30, no gosti su na lokaciji Grdun bili mnogo ranije. Do početka programa, svi su se bacili na video nagradne zadatke, a iako smo bili uvjereni da će se neki najhrabriji baciti i u našu najhladniju rijeku, do toga nije došlo. (Usput, jedna insajd informacija: dio gostiju prije odlaska na Grdun okupalo se na rijeci Korani koja je bila domaćin drugog dana Revije i Festivala. Očito im se Foginovo kupalište jako sviđjelo!)

Nakon višesatne igre, u ugodnom, ali pomalo hladnom ambijentu, uz divnu rijeku moglo je početi predstavljanje Luke Hrgovića. Student animiranog filma i novih medija na zagrebačkoj Akademiji likovnih umjetnosti na filmskoj Reviji mladeži u Zadru 2004. godine osvojio je prvu nagradu u kategoriji igranog filma od strane ocjenjivačkog suda za film Epopeja o bureku - dosljednu parodiju nekih klasičnih trenutaka i motiva iz povijesti filma. Da je usitinu tako, vidjeli su i svi

gosti koji se na simpatičan film nisu prestajali smijati. Potom je prikazan njegov najnoviji film koji ima samo jednu misiju - ocrniti zagrebački javni promet. "Nekoliko puta dok sam se vozio u tramvaju i autobusu, nisam imao kartu i baš tada je ušla kontrola. Sjećam se tog neugodnog osjećaja, pa sam rekao zašto ne bismo snimili film o tome kako se ljudi osjećaju kad ih uhvati kontrola. Naravno, dodatni poticaj za snimanje filma bilo je i sve što se događa sa ZET-om i cijenama u zadnje vrijeme", objasnio je Luka gledateljima. Luka je danas već iskusniji filmaš te je mladim filmoljupcima udijelio pokoji koristan savjet, ali i otkrio neke tajne zanata. "Radite što volite i želite, jer vam to današnja tehnologija dopušta", a potom priznao kako je Zestapo snimljen u njegovom stanu, uz pomoć green screena iako je čitav film (barem u našim očima) smješten u ZET-ov autobus.

Dokaz da volonteri i članovi stuff-a ovogodišnjeg festivala rade punom parom, a ujedno upoznaju svoje goste te im pokušavaju maksimalno ugoditi, dobili smo danas na najbolji mogući način. Naime, dvojica gostiju su imali rođendan, a nama brižnima kao i uvijek to nije promaklo. Gromoglasno je odjeknula pjesma Sretan ti rođendan, a Dušan i Hadley su dobili ono što nas sve najviše obraduje za rođendan - tortu!

Nakon simpatičnog Luke i proslave rođendana oči su bile usmjerene na dokumentarni film Isključeni, autorice Melody Gilbert. Svojevrsan istraživački projekt progovara o životu bez kompjutera prateći život tri studenta koji s vremenom počinju shvaćati i baviti se stvarima koje ne uključuju računalo - onima koje se dugo vrijeme bile zapostavljene. (T.L.,K.M.,D.S.)

Festivalska utopija

Žuti tepih skoro je odoljan do kraja, zblizi nam se najnapetiji trenutak festivala, a kako bi gostima pobudili kreativnost i ujedno ih malo zabavili, jučer smo održali brojne radionice. Jedna od zanimljivijih se održavala u Gimnaziji Karlovac pod vodstvom Moae Geistrand i Tommya Boijea, gostiju iz zemlje vikinga, mesnih okruglica i IKEA-e - pogadate, radi se o Švedskoj. "Tema naše radionice je utopija. Utopija kao ideja i sve što se može svrstati pod utopiju. Naravno, cilj nam je snimiti film koji govori o raznolikosti shvaćanja utopije." Kaže Moa, a Tommy dodaje "radićemo dokumentarni film tehnikom stop animacije." Pripreme za radionicu su krenule još u utorak, od kad Moa i Tommy snimaju kratke intervjuove sa slučajnim prolaznicima, gostima i Karlovčanima. "To su zapravo trebali raditi sudionici, ali kako nemamo puno vremena, mi smo im odlučili olakšati posao - ionako nas čeka puno posla i bez tog dijela. Uf, bit će napeto!", rekli su ovi voditelji prije radionice.

I zaista, tako je bilo. S razlogom je upravo ova radionica zabilježila najveći interes za sudjelovanjem. Učionica u gimnaziji različitim rekvizitima preobražena je u sasvim novi svijet i kao takva izazivala čuđenje svakog slučajnog i namjernog prolaznika. Sudeći po reakcijama i komentarima sudionika, očekivanja su i više nego ispunjena.

Osmijeh nisu skidali s lica ni dugo nakon završetka radionice, možda zbog toga što danas slijedi drugi dio ove avanture i učenja o animaciji putovanjem kroz idealnu zamišljenu zemlju Utopiju. (A.S., D.S.)

Dubrovačko - ženski Happy

Ženski učenički dom Paola di Rosa pristizhe nam iz dalekog Dubrovnika, a na Festivalu sudjeluje sa svojim filmom Paola di Rosa je Happy koji smo svrstali u potpuno novu kategoriju na festivalu - plesni film. Naime, s obzirom na veliku popularnost ideje o snimanju filma "Happy" kojemu je glazbena podloga svima dobro poznata plesna melodija Pharrella Williamsa, na Festival je ove godine pristigao znatan broj upravo te vrste filmova stoga je bilo doista teško dobiti mjesto među odabranima. Još je zanimljivija informacija kako je ovo prvi film koji su učenice toga doma snimile. Njihovoj voditeljici ovo nije bio prvi filmski uradak, međutim djevojke su se po prvi puta susrele sa ovakvom vrstom

izražavanja. "Ja sam i prije radila na filmovima, no djevojkama je ovo zaista prvi puta da rade na takvom projektu te je ujedno i prvi film koji je snimljen u ovom domu. Nije nam bila najmera prijavljivati se na nikakve festivale, radile smo to za zabavu, više promociju, ali eto, ukazala se prilika i sada smo ovdje", ispričala nam je njihova voditeljica sestra Ružica Dodig. Kažu i da se odsada svakako planiraju nastaviti baviti filmskom umjetnošću, ideja je puno, a u domu se pronalazi i sve više zainteresiranih. Posebnost je ovog doma što je to ženski dom katoličkog karaktera s pravom javnosti te je jedan od dva takva doma u Dubrovniku. "Djevojkama nastojimo ugraditi sve one istinske vrijednosti, sve što je dobro, pozitivno, sve što je lijepo i što ih izgrađuje kao osobe".

Kako je film nastao iz čiste zabave te se nisu čak ni planirale prijaviti na festival, kažu da su se došli zabaviti, a osvajanje nagrade im nije na prvom mjestu. "Prvi puta smo ovdje u Karlovcu na vašem festivalu. Lijepo nam je, atmosfera je pozitivna, vidi se da volonteri puno rade te da je u pozadini svega ovoga mnogo neprospavanih noći." Upitali smo i imaju li kakve zamjerke zasada na što voditeljica ističe kako su možda nailazili na nešto što bi poboljšali, ali poručuje: "Jasno je vidljivo koliko je truda i rada mladih ljudi u ovo uloženo stoga, bez obzira na sve, samo naprijed!" (K.M.)

Žuta minuta Sexpress ureda

OD SUTRA SAM NA GODIŠNJEM

Ima jedna loša stvar kada se nalaziš u sexpress uredu, osim što si na stalnoj meti interventnog vođa, dobro si upoznat i s festivalskim programom. Iako sada ne vidite ništa loše u tome, sve ću vam pojasniti.

Sinoć sam u euforiji pisanja dopisa za medije oko 1 sat u noći shvatila s kakvim luđacima imam posla. Naime, nije im bilo dovoljno pustiti u zrak 300 lampiona, umalo zapaliti grad, dovesti u našu sredinu 160 gostiju i napuniti sve smještajne kapacitete Karlovca, na opće zadovoljstvo Turističke zajednice kojoj će vjerojatno ovih dana ponestati magneta, nego još moraju iz te jadne hrpice dosad sretnih ljudi izvuci i zadnji atom snage. Kako našim internacionalnim prijateljima ne bi bilo dosadno, osmislili smo uz svakodnevne projekcije natjecateljskog programa, 11 radionica, dali klincima zadatak snimati video dnevnik i navečer ih maltretirati s još sto i jednom projekcijom te im kao trešnjicu na šlagu dati opciju gledanja tekme. Kao da nekog Belgijca zanima hoće li Kamerunac zabiti jedan ili dva gola, hoće li Olić srušiti rekord tamo nekog Bušmana i pretrčati ovog puta 35 kilometara u tekmi, hoće li Modrić dobiti još kolu loknicu, a Pletikosa sjedu.

Iako s već nekoliko puta naglasila kako mi svaki press oduzme nekoliko godina života čini se da nikome nije previše stalo pošto je mojim nadređenim super svake godine rušiti rekorde. E pa znate što, od sutra sam na godišnjem! (T.G.)

Cheers mate

Naš mali grad na četiri rijeke ove godine ugošćuje goste iz raznih krajeva svijeta. Jedan zanimljiv duo, kraljičini sugrađani, došli su sa filmom pod nazivom Vrata se otvaraju. Jack Spring je autor filma, a Benedict Yelf je stigao kao moralna podrška. „Radi se o filmu koji je uvršten u program slobodne kategorije. U principu, ja sam iz hrpe različitih isječaka složio film“ govori Jack i nastavlja „jako sam bio sretan kad sam završio, ali sad sam vidio ostale filmove i nemam neka velika očekivanja.“

Ideja za film je došla kao i sve druge dobre ideje – pod tušem. „Svirala je pjesma sa dobrim beatom, pa sam se zapitao zašto ne bih mogao snimiti film na sličan način. Snimanje je trajalo nekih 6 sati, sam sam radio svih 300 isječaka, a teži dio je bila montaža. Na nju sam potrošio preko 20 sati.“

Promjena iz velikog u mali grad sigurno je velika, ali dečki kažu kako ih je Karlovac ugodno iznenadio. Ipak, ono što im je bilo važnije je pitanje gdje gledati utakmicu Engleske i Urugvaja – konačno, mi najbolje znamo što je to navijačko ludilo. (D.S.)

Sponzoruše sa stotinu lica

Halo dobar dan, ovdje Marija Pajić iz Kinokluba Karlovac. Zanima nas biste li bili zainteresirani da sponzorirate ovogodišnji filmski festival?

Tuuuuuuuuuuuu...
Marija Pajić, Lea Štranjgar, Anita Stepić i Ksenija Sanković ovako su mjesecima započinjale i završavale svoje dane. Glavne i odgovore za sve ono materijalno što posjedujemo na festivalu imaju stotine lica - mogu biti toliko umiljate da vas rasplaču ili pak toliko oštre da ćete nam pokloniti nešto makar iz straha, a mogu vas i osvojiti neopisivim šarmom zbog kojeg ćete se, ako ste muškarac, a možda i žena,

odmah zaljubiti u njih. I tako godinu za godinom, poziv za pozivom, nabavljali smo doslovno od igle do lokomotive. Na famoznim popisima svojedobno se našlo tisuću žutih svijeća, poklon paketi Hrvatskih željeznica, 150 mirisnih vrećica od lavande pa čak i 12 kg suhomesnatih proizvoda. Koliko god da su one ludih stvari nabavljale, Šefica festivala svake je godine uspjela smisliti još ekstremnije ideje. Tako je ovogodišnji mail sa zadacima sponzorušama sadržavao ni više ni manje nego 20 podvodnih fotoaparata, 1000 žarulja, kreme za sunčanje i sprejeve protiv komaraca, a na listi se našao i auto. Sponzoruše tužno govore kako auto nažalost nisu uspjele nabaviti te se ovom prilikom javno ispričavaju vozačima. „Svašta smo znale doživjeti preko telefona, ali i uživo. Jednom smo išle od pekare do pekare i molile da nam poklone kruh da nahranimo goste, a jedini čovjek koji nam je dao kruh odlučio nas je preimenovati. Pa je tako naša Lea postala i do dana današnjega ostala Leja“, prisjeća se Marija. Često su im znali svašta obećavati pa odustati, a iza ovogodišnjih tisuću žarulja stoji i jedna tužna priča. „Naime, firma koju smo nazvali da nam pokloni žarulje rekla nam je da bi nam vrlo rado dali, ali da su u tolikom stečaju da koristimo svijeće...“

„Sve u svemu svašta smo znale doživjeti. Za obavljanje ovog posla treba vam prije svega puno živaca, često nam tijekom izvršavanja zadataka takve psovke padnu na pamet, ali pravo je umijeće progutati to, razvući širok osmeh i reći – ma nema veze, budete drugi put. Hvala vam na vašem vremenu“. Svim sadašnjim, bivšim i budućim sponzorima koji možda nisu ni znali koliki posao stoji iza ovoga od srca zahvaljujemo, a sponzoruše poručuju: „Čujemo se!“
(K.M.)

Pobjedničke fanfare

Bitno je sudjelovati kaže dobra stara plosvica i mi se u potpunosti slažemo s tim. U našem žutom cirkusu bitno je zajedništvo i druženje, ali naravno i onaj slatki osjećaj pobjede. Od 37 filmova u revijskoj i 42 u festivalskoj konkurenciji, naši zasad još misteriozni suci konačno će odabrati one najbolje. Obzirom kakva količina talenta je pristigla u Karlovac, ocjenjivački sud je na mukama. Stručni žiri koji sačinjavaju Majda Rijavec, Mina Keshavarz, Tamás Gabeli morat će donijeti tešku odluku, te nagraditi najbolji animirani, dokumentarni, igrani i film slobodnog stila i to po jedan za svaku kategoriju posebno u domeni Festivala, a posebno u domeni Revije. Grand prix i nagrada publike dodjeljuje se samo jednom filmu i kao takvi ujedinjuju Reviju i Festival.

Medu brojnim nagradama jedna od upečatljivijih je nagrada za doprinos nenasilju na filmu. Popularna Žuta zastava koju dodjeljuje 11 mladih filmaša iz Europe. Nagradu će dobiti film koji svojom temom, pričom i radnjom najuvjerljivije osuđuju nasilje, posebice među mladima. Novost ove godine su nagrade za najboljeg glumca, glumicu, redatelja, snimatelja i montažera.

Budući da smo ove godine bogatiji za još jednu kategoriju - plesni film, teoretičar umjetnosti i povjesničar Rok Vevar preuzima odluku o ocjenjivanju filmova plesne tematike.

Na zadnjoj preostaloj karlovačkoj rijeci Mrežnici, posljednju večer festivala svečano ćemo proglasiti pobjednike. Netko će biti nagrađen za silan trud i rad. U našim očima svi ste pobjednici, ali samo će netko otići kući pjevajući, ovjenčan lovorikama (ili u našem slučaju žaruljama). Dođite i uživajte u najnapetijim minutama cijelog festivala, izljubite pobjednike i tješite one malo manje sretne. (M.Š.)

A što nas očekuje sutra?

- 9:30 – Gradski muzej: Srednjoškolci predstavljaju srednjoškolicima
- 11:30 - GK Zorin dom: Debata – potiču li suvremena tehnologija i društvene mreže nasilje prema mladima
- Premijera film Antonia Britvara (proizvod radionice s mladim Karlovčanima)

IMPRESSUM

Izdavač:
Kinoklub Karlovac, Karlovac

REDAKCIJA

Urednici: Svjetlana Višnić, Karla Mirčevski, Dominik Strikić
Grafički urednik: Aleksandar Plečko, Luka Živković
Novinari: Tatjana Gržan, Anita Stepić, Mateja Šalić, Tara Lukičić, Dominik Strikić, Karla Mirčevski
Fotografi: Tin Vučković, Filip Trezner, Luka Vuković
Prevoditeljica za englesko izdanje: Vedrana Mihalić
Tisak: Tiskara Ivan, Karlovac

